

از شعله ور کردن آتش جنگ خودداری کنید

**جنگ برای اکثریت اهالی فاجعه آفرین و برای
اقلیت لاشخوران جنگی ارمغان آور**

ننگ و نفرت بر جنگ افروزان و جنایتکاران جنگی

گسترده تر و مستحکمتر باد همبستگی اکثریت اهالی

جامعه بمثابه قربانیان جنگ آمریکا-اسرائیل

و ایران و جنگ چهل اندی ساله اقلیت در قدرت

حکومت اسلامی در ایران

- تجمع اعتراضی کارکنان مرکز بهداشت استان یزد نسبت به عدم پاسخگویی به مطالبات مقابل
استانداری یزد برای دومین روز متوالی

- تجمع اعتراضی جمعی از رانندگان و مال باختگان شرکت حمل و نقل گلوبال تبریز نسبت به عدم
رسیدگی به وضعیت حقوقی و مالی خود مقابل دادستانی

- اخراج 500 کارگر کارخانه پینک رشت بدلیل کمبود مواد اولیه

- نرخ تورم فروردین ماه سال جاری معادل 50/6 درصد شد

- ابربحران بیکاری؛ بیکاری میلیونی در نبود اینترنت آزاد

- اعدام عرفان کیانی یکی دیگر از بازداشتی های اعتراضات سراسری دی ماه 1404 در اصفهان

- بازداشت بهروز همتی از کارکنان بخش درمان آبدانان

- بازداشت ایمان معماریان فعال محیط زیست در تهران

- نت بلاکس : قطعی سراسری اینترنت جهانی در ایران صدای ایرانیان را خفه می کند، دوستان و
خانواده ها را از یکدیگر بی خبر نگه می دارد و به اقتصاد آسیب می زند

***تجمع اعتراضی کارکنان مرکز بهداشت استان یزد نسبت به عدم پاسخگویی به مطالبات مقابل استانداری یزد برای دومین روز متوالی**

تصویر منتشره در شبکه های اجتماعی بتاريخ 5 اردیبهشت، از تجمع اعتراضی کارکنان مرکز بهداشت استان یزد نسبت به عدم پاسخگویی به مطالبات مقابل استانداری یزد برای دومین روز متوالی، خبر می دهد.

***تجمع اعتراضی جمعی از رانندگان و مال باختگان شرکت حمل و نقل گلوبال تبریز نسبت به عدم رسیدگی به وضعیت حقوقی و مالی خود مقابل دادستانی**

روزشنبه 5 اردیبهشت، جمعی از رانندگان و مال باختگان شرکت حمل و نقل گلوبال تبریز برای اعتراض به بلاتکلیفی 6 ماهه و عدم رسیدگی به وضعیت حقوقی و مالی خود مقابل دادستانی این شهرستان در استان آذربایجان شرقی تجمع کردند و خواستار پرداخت غرامت شدند.

یکی از رانندگان حاضر در این تجمع به خبرنگار رسانه ای گفت: این تجمع پس از 6 ماه بلاتکلیفی و عدم دریافت غرامت از سوی این شرکت برگزار شد.

وی افزود: شرکت گلوبال از اسفند ماه سال گذشته به دستور دادستانی ممنوع کار شده و باید قراردادهای باز را تعیین تکلیف می کرد ولی پرونده ها از مهر ماه پارسال بلاتکلیف مانده است. کسانی هم که فسخ کرده اند هم حتی اصل پول خود را نگرفته اند.

*** اخراج 500 کارگر کارخانه پینک رشت بدلیل کمبود مواد اولیه**

با شروع سال جاری، 500 کارگر با سابقه کاری 7 تا 20 ساله کارخانه پینک تولیدکننده انواع نخ و الیاف مصنوعی و کیسه های مصنوعی واقع در شهر صنعتی لاکان رشت بدلیل کمبود مواد اولیه (مواد پلیمری و نوسانات برق) از کار اخراج برای دریافت مقرری بیمه بیکاری به اداره کار معرفی شدند.

برپایه گزارش رسانه ای شده بتاريخ 5 اردیبهشت بنقل از یک منبع کارگری: شرکت تولیدی پینک تا پایان سال گذشته حدود 500 کارگر قرارداد موقت داشت اما کارفرما همه کارگران این واحد تولیدی را به دلیل کمبود مواد اولیه (مواد پلیمری و نوسانات برق) با شروع سال جاری بعد از اتمام قرارداد کارشان اخراج کرده و کارگران مشمول دریافت مقرری بیمه بیکاری را به اداره کار معرفی کرده است.

او میانگین سابقه کار کارگران اخراجی را 7 تا 20 سال ذکر کرد و گفت: در میان کارگران تعدیلی، حدود 30 کارگر با سوابق کار 20 سال در آستانه بازنشستگی با مشاغل سخت و زیان آور قرار دارند که دریافت مقرری بیمه بیکاری به سوابق بازنشستگی آنها لطمه می زند.

به گفته وی، با وجود اطلاع مسئولان کارگری شهرستان از موضوع تعدیل کارگران شرکت «پینک»، هنوز اقدام قاطعانه ای صورت نگرفته و ظاهراً قرار است این کارگران برای پیگیری مطالبات خود به اداره کار شهرستان رشت شکایت کنند.

این فعال کارگری در تشریح سابقه فعالیت این واحد تولیدی گفت: شرکت تولیدی پینک در سال 1374 با نصب ماشین آلات مدرن اروپائی (استارلینگر) شروع به فعالیت تولید انواع نخ و الیاف مصنوعی و کیسه های مصنوعی کرد.

*** نرخ تورم فروردین ماه سال جاری معادل 50/6 درصد شد**

نرخ تورم در 12 ماه منتهی به فروردین ماه سال 1405 نسبت به 12 ماه منتهی به فروردین ماه 1404 معادل 50/6 درصد شد.

برپایه گزارش رسانه ای شده، شاخص بهای کالاها و خدمات مصرفی در مناطق شهری ایران (شاخص تورم) در فروردین ماه 1405 به عدد 615/3 رسید که نسبت به ماه قبل معادل 0/7 درصد افزایش داشت.

*ابربحران بیکاری؛ بیکاری میلیونی در نبود اینترنت آزاد

کسب و کارهای اینترنتی و اشتغال در فضای مجازی که در دوران بحران اقتصادی و پس از هدف گرفته شدن برخی از زیرساخت‌های تولیدی در کشور، می‌توانست به یک تکیه گاه راهبردی برای مهار بحران بیکاری پس از جنگ بدل شود، امروز خود به شدت ضعیف است و بر بحران بیکاری موجود افزوده است.

با گسترش کاربرد فضای مجازی در بخش قابل توجهی از مشاغل و کسب و کارها، تعداد زیادی از مشاغل از طریق این فضا توسعه یافته و در بازار کار قابل دسترس شدند. ایران نیز با وجود کندی اتصال به شبکه جهانی اینترنت، از این قاعده مستثنی نبود و چه‌بسا به دلیل آنکه برخی نقاط کشور از فضاهای کار خدماتی و تولیدی تهی‌تر بود، کسب و کار از طریق فضای مجازی با وجود جمعیت بالای جوان جویای کار و بالاتر بودن نرخ بیکاری فارغ التحصیلان دانشگاهی، اهمیت ویژه‌ای داشت. علاوه بر این، تولیدکنندگان کالا و خدمات نیز بخش قابل توجهی از فعالیت خود را بر بستر فضای مجازی عرضه می‌کردند؛ اما حالا قطع اتصال به اینترنت جهانی، فضا را به سمتی برده که مشاغل بسیاری تهدید به نابودی شده اند و جمعیت انبوهی از نیروی کار در معرض بیکاری قرار گرفته اند.

طبق آمار سال 1399 وزارت صنعت، معدن و تجارت ایران، در اوج گسترش و همه‌گیری بیماری کرونا، سهم اشتغال مستقیم فضای مجازی و اشتغال مبتنی بر اینترنت کشور در حدود 11 درصد از کل مشاغل کشور بود. البته مشاغلی مثل رانندگان تاکسی‌های اینترنتی و پیک‌ها که با نرم‌افزارهای متصل به زیرساخت‌های داخلی به وجود آمده و هم‌اکنون نیز بدون اختلال فعال هستند، ذیل این آمار محاسبه نشدند. طبق محاسبه اتاق بازرگانی ایران در سال 1400، برآورد شده بود که دست کم حدود 10 میلیون ایرانی به‌طور مستقیم از این حوزه امرار معاش می‌کنند.

البته یکی از ضعف‌های عمده بخش مجازی بازار کار ایران، این است که هرگز آمار دقیقی درباره اشتغال، بیکاری و شاخص‌های شغلی آن به دلیل عدم برخورداری شاغلان فضای مجازی از پوشش سازمان‌تأمین اجتماعی وجود ندارد. اکنون نیز با آغاز جنگ 39 روزه و آتش بس بعد از آن که موجب قطع دسترسی به اینترنت بین‌المللی شده، آمار جمعیت بیکار شده مشخص نیست اما بدون تردید چندین میلیون نفر شغل خود را از دست داده اند.

در این میان کارشناسان امر نسبت به جایگزینی پلتفرم‌ها، برنامه‌ها و سکوه‌های داخلی به جای شبکه‌های اجتماعی رایگان خارجی تردیدهایی دارند و در کنار آن، به دلیل مبتنی بودن فضای مجازی به مخاطب و بیننده، نسبت به اختصاص اینترنت طبقاتی یا «اینترنت پرو» و کارایی آن برای بهبود اشتغال این بخش نیز شک دارند. آخرین نظرسنجی منتشر شده روی خروجی پایگاه نزدیک به شورای عالی امنیت ملی در سال 1401 نشان می‌داد که نزدیک به 15 درصد مردم از طریق شبکه‌های اجتماعی به کسب و کار خود می‌پردازند یا دست‌کم به آن به چشم کمک هزینه ضروری زندگی نگاه می‌کنند.

شاغلان فضای مجازی این روزها چگونه زنده ماندند؟

«امیر» فارغ التحصیل رشته نرم‌افزار از دانشگاه آزاد، جوان 27 ساله مجردی است که طراح صفحات اینترنتی، وب و برنامه‌نویس سکویهای اینترنتی است. او تا قبل از قطع شدن اینترنت به همراه سه دوست مجرد دیگر خود که در یک خانه زندگی می‌کنند، درآمد بالایی کسب کرد و توانست در تهران منزلی اجاره کند. او به فکر خرید خانه بود که با بروز اختلال اینترنت در جنگ دوازده روزه، دچار مشکل شد و اکنون دیگر نمی‌تواند با درآمدی که از 60 میلیون تومان به 20 میلیون تومان رسیده، خانه بخرد، زیرا اقساط کمرشکن را نمی‌تواند پرداخت کند.

او که به زحمت راضی به صحبت با خبرنگار شده، می‌گوید: واقعیت این است که من و سه دوستم این روزها از شرکت خود تعدیل شدیم و به صورت دورکاری با ما به صورت موردی همکاری می‌شود. وضعیت کاملاً به هم ریخته و بیشتر دوستان من شروع به تولید فیلترشکن کرده اند. البته در این کار سود زیادی است، ولی ریسک بالایی هم دارد. یکی از نزدیکان برنامه‌نویس من برای مثال اخیراً توسط پلیس بازداشت شده و ما بسیار نگران هستیم. من هر اگر ترسی از دردهای این کار نداشتم، شاید برنامه ای برای دورزدن فیلتر -که این روزها بسیار گران شده- می‌نوشتم.

«نگین» نیز فارغ التحصیل علوم تربیتی در تبریز است که بعد از ازدواج، نتوانسته شغل مرتبط با تحصیل خود پیدا کند. نگین سال‌ها به این دلیل که شوهری سخت‌گیر دارد، در منزل کسب و کاری مجازی داشته است. او مدیر یا «ادمین» یک صفحه معروف ناخن‌کاری است. از سوی دیگر برای یک شرکت پیمانکاری انجام معاینات قبل از استخدام نیز تبلیغات انجام می‌دهد؛ اما با قطع شدن دسترسی او به شبکه‌های اجتماعی، هر دو صفحه‌اش با ریزش مواجه شده و فعلاً کسب و کاری ندارد.

او می‌گوید: صفحه ده هزار عضوی من در اینستاگرام که دو سال روی آن وقت گذاشته بودم، امروز هیچ بیننده‌ای ندارد. وضعیت واقعاً دشوار است. مردم اگر فیلترشکن‌های گران رایج در بازار را هم بخرند، برای دیدن چند خبر است و کسی بین صفحات تجاری برای دیدن یک طراحی ناخن، یک لباس، یک آرایشگاه یا طرز تهیه غذا نمی‌چرخد. چون هم گران تمام می‌شود و هم سرعت خیلی پایین است! فعلاً با درآمد نسبتاً پایین شوهرم که مهندس یک شرکت پتروشیمی است، زنده ماندیم اما می‌ترسم آتش بس تمام شود و او هم بیکار شود. قبلاً من اندازه خودم درآمد داشتم و می‌توانستم در خانه قدرتی داشته باشم؛ اما در این دو سه ماه، حرف اول و آخر خانه، فقط حرف اوست!

پلتفرم‌هایی که جایگزین نمی‌شوند...

محدثه شاملی (فعال در حوزه دسترسی آزاد به اینترنت و نیروی اسبق مجموعه خدمات اینترنتی پادرو) مشکلاتی که قطعی اینترنت بین الملل برای بازار کار و اشتغال در ایران ایجاد کرده را جدی می‌داند و ادامه آن را دارای هزینه‌هایی بیش از مزایای مورد ادعای حامیان طبقاتی شدن اینترنت می‌خواند.

او تاکید می‌کند: ما در مجموعه پادرو با کسب و کارهای اینترنتی زیادی در ارتباط بودیم و برای کسانی که توان مالی چندانی نداشتند، فضای دسترسی به وب سایت، ساخت شبکه‌های اجتماعی و حساب کاربری و کانال ایجاد کرده و آموزش ارائه می‌دادیم. ما در آنجا متوجه شدیم اتفاقاً محروم‌ترین بخش‌های جامعه که امکان دسترسی به بازارهای بزرگ را ندارند یا پول و سرمایه‌ای برای خریدن

مغازه ندارند، از طریق کسب و کارهای اینترنتی و بازار کار فعال در شبکه‌های اجتماعی زندگی می‌کنند.

شاملی اضافه کرد: یک راننده، کشاورز یا جوان بیکار در یک روستا یا یک شهرستان دورافتاده با تبدیل شدن به یک بلاگر می‌توانست در صورت داشتن توانایی، استعداد یا حتی شانس، فیلم یا کلیپی یک دقیقه‌ای تولید کند و یک میلیون بیننده داشته باشد. این یک میلیون بیننده زندگی این جوان را زیر و رو می‌کرد. کار به جایی رسیده بود که برخی بلاگرهای صفحات مجازی پنجاه شغل مختلف در حول صفحه مجازی خود ایجاد کرده بودند. از تدوین‌گر و فیلم‌بردار تا سناریونویس و مدیر جذب آگهی و تبلیغات و... همه در اطراف آن‌ها به واسطه یک یا چند صفحه مجازی شاغل می‌شدند.

این فعال حوزه دسترسی به اینترنت تصریح کرد: البته بسیاری از تولیدکنندگان خرد، عرضه‌کنندگان محصول و... نیز در نقاط پیرامونی و مناطق محروم به بازار اصلی دسترسی نداشته و از طریق فروش یا خرید محصول از طریق فضای مجازی و روی بستر شبکه‌های اجتماعی زندگی می‌کردند. برای مثال در بازار کفش، بیشتر مردم ایران به بازار چرم و کفش چرم تبریز دسترسی ندارند، یا در حوزه رایانه، همه به بازار پایتخت، بازار رضا و بازار کامپیوتر ایران در شهر تهران بزرگ دسترسی ندارند که بتوانند کالایی از آنجا خرید یا محصولی در آنجا به فروش برسانند. لذا برای مناطق پیرامونی که اتفاقاً از نظر اقتصادی محروم‌تر بودند، تنها بستر داد و ستاد و کاریابی، بستر شبکه‌های اجتماعی بود.

وی با انتقاد از طرح جایگزینی شبکه‌های اجتماعی داخلی برای کسب و کارها گفت: بستر اغلب شبکه‌های اجتماعی ایرانی و پیام‌رسان‌های ما نوشتاری است و برخلاف آن‌ها، بستر شبکه‌های اجتماعی غیرایرانی بیشتر تصویری و مناسب فضای کسب و کار و اشتغال است. جدا از مشکلات فنی رایج در اغلب شبکه‌های اجتماعی ایرانی مثل آپلود و بارگزاری محتوا و...، شبکه‌های اجتماعی ما اغلب خدمات را برخلاف رقبای خارجی خود به صورت رایگان عرضه نمی‌کنند. نه تنها خدمات آن‌ها به کسب و کارها و تبلیغات رایگان نیست، که تا حدی گران نیز هست. اینکه برای یک «پین» یا سنجاق شدن صفحه کسب و کار من 3 میلیون و 800 هزار تومان دریافت شود یا برای ورود مطلب یک صفحه به عنوان آگهی در بخش «جریان» یا اکسپلور یکی از شبکه‌های اجتماعی داخلی 5 میلیون و 700 هزار تومان پرداخت شود، کمر فعالان را می‌شکند.

شاملی با انتقاد از کارشناسانی که اینترنت طبقاتی یا «توزیع اینترنت پرو» را به عنوان راهکار برای کسب و کارها معرفی می‌کنند، گفت: واقعیت این است که ما نیازمند مخاطب هستیم و مخاطبان شبکه‌های اجتماعی وقتی حضور نداشته باشند، دادن اینترنت بین‌المللی با ارائه مجوز -که دسترسی به مجوز هم برای اغلب شاغلان اینترنتی دشوار است- دردی دوا نمی‌کند. ارائه اینترنت بین‌المللی فقط برای تجار مرتبط با خارج کشور، تریدرها یا تجار حوزه ارزهای الکترونیکی و بورس‌های خارجی، به تنهایی کافی نیست. اگر من با صفحه چند هزار نفری که در حوزه فروش خودرو و قطعات خارجی داشتم، اکنون اینترنت آزاد بگیرم، هیچ مشکلی از کسب و کار من رفع نمی‌شود، زیرا مخاطبانم نیستند. در عوض به‌جای صفحه 5 هزار نفری «اینستاگرامی» من، امروز بعد از دوماه تلاش تازه صفحه من در شبکه «بله» به 300 نفر دنبال‌کننده رسیده است! این همه آن بلایی است که به صورت مختصر و خلاصه بر سر کسب و کارهای اینترنتی آمده است.

کشتی‌بان را سیاستی دگر باید!

رضا الفت نسب (رئیس اتحادیه کسب و کارهای اینترنتی و کارشناس فضای مجازی) با اشاره به اینکه هنوز هیچ آمار دقیقی از بیکارشدگان فعال در فضای مجازی و شاغلان اینترنتی کشور بعد از شروع جنگ اخیر اعلام نشده، گفت: بسیاری از فعالان عضو اتحادیه ما و بسیاری از کسب و کارها و شاغلانی که ما با آنها در ارتباط هستیم، هنوز صفحات مجازی خود را دارند، اما درآمد آنها صفر است. بسیاری از افراد نیز با این شاغلان مرتبط بوده و از کنار درآمد آنها ارتزاق می‌کردند که امروز آنها نیز احتمالاً بیکار شده‌اند.

وی با اشاره به اینکه «بیکاری ناشی از تعطیلی فضای شبکه‌های اجتماعی آزاد را باید (بیکاری خاموش) نامید» خاطرنشان کرد: بخش زیادی از کسب و کارهای ما فقط روی یک شبکه اجتماعی خاص (اینستاگرام) بوده که با خروج آن از دسترس اغلب کاربران ایرانی، اکثریت کسب و کارهای اینترنتی با تعطیلی مواجه شدند. اینکه چه بلایی سر چند میلیون شاغل این بخش که تعداد آن از دست ما به عنوان اتحادیه آمده، موضوعی است که برای خود ما به عنوان یکی از متولیان صنفی جای سوال دارد!

الفت نسب خاطرنشان کرد: اینکه همه ابعاد آسیب‌های اقتصادی به وجود آمده قابل اندازه‌گیری نباشد، برای ما نکته پذیرفته‌شده‌ای است و ما نسبت به آن تسلیم شدیم. اما این نیز مشخص نیست که جبران کردن مشکلات به وجود آمده چقدر زمان می‌برد. زیرا لازم است بدانیم آیا انبوه اشتغال این بخش امکان جایگزینی در حوزه دیگری دارد یا خیر!؟

رئیس اتحادیه کسب و کارهای اینترنتی درباره جایگزینی سکوها و شبکه‌های اجتماعی داخلی گفت: برای سکوها و پلتفرم‌های داخلی، تعطیلی اینترنت جهانی فرصتی بی‌بدیل برای ارتقاء و جایگزینی کامل به جای رقباتی خارجی است. اما نکته تلخ این است که به دلیل بازار انحصاری و ضعیف این بخش، هنوز فاصله کیفیت خدمات در قیاس با سکوهای خارجی زیاد است. این چالشی است که باید در نظر گرفته شود و به این آسانی نمی‌توان به جایگزینی فکر کرد. محدود بودن مقیاس جامعه هدف و بازار در شبکه‌های اجتماعی و سکوهای داخلی در قیاس با سکوهای بین‌المللی، خود موضوع بسیار مهمی برای بسیاری از کسب و کارهاست.

این فعال صنفی تصریح کرد: در روزهای اول جنگ مشاهده کردیم که برخی پلتفرم‌های داخلی ایرانی حتی ظرفیت تعداد نفرات و زیرساخت فنی کافی برای جذب حجم بالای میلیونی کاربر را نداشتند. حتی جذب کاربران جدید را برای مدت کوتاهی متوقف کردند. ضعف دیگر این است که از نظر تامین ابزارهای بازاریابی، ارتباط و فروش و بخش تجاری هنوز سکوهای داخلی ضعیف هستند. البته موضوع اصلی دیگر این است که حالا به هر دلیلی (اعم از تبلیغات یا مسائل اجتماعی و سیاسی و...) کاربران هنوز به شبکه‌های اجتماعی داخلی اعتماد ندارند.

وی اضافه کرد: این پایین بودن سطح اعتماد، قاعدتا در کنار ضعف تجربه کاربری، باعث شده در مجموع بسیاری از کسب و کارها نتوانند پس از چند ماه، در سکوهای داخلی فعال شوند. تصور ما نیز از ابتدا این بود که شبکه‌های اجتماعی بومی در هر کشور باید نقش مکمل شبکه‌های جهانی را ایفا کنند تا کم‌کم به یک جایگزین کامل تبدیل شوند. ما از اول بر این باور بودیم که بهبود و توسعه

شبکه‌های اجتماعی و سکوها‌ی داخلی در باز بودن و رقابت با شبکه‌های اجتماعی و سکوها‌ی جهانی ممکن است .

الفت‌نسب در پایان با اشاره به راهکار ارائه اینترنت طبقاتی از سوی دولت و اخذ مجوز اینترنت پرو و نقش آن برای کسب و کارهای اینترنتی گفت: ارائه اینترنت پرو در شرایطی که حاکمیت ارتباط خود را به صورت موقت یا طولانی مدت با اینترنت بین الملل قطع کرده، از دید برخی مقامات برای کارهای ضروری بخشی از جامعه ضروری است، اما این دسترسی ویژه نتوانسته مسائل اساسی کسب و کارهایی را که در شرایط قطع شدن اینترنت آسیب دیده‌اند، حتی تا سطح جزئی حل کند. علت اصلی این است که توزیع اینترنت بین‌الملل به هیچ وجه عمومی نیست. حتی برخی کسب و کارهای اینترنتی بزرگ کشور نیز به این اینترنت هنوز دسترسی پیدا نکرده اند. شاغلان در شبکه‌های اجتماعی اساساً به اینترنت پرو نیازی ندارند زیرا تا زمان اتصال همگانی به اینترنت بین‌الملل، کسب و کارشان تعطیل خواهد ماند. همین حس نابرابری در دسترسی به اینترنت، وضعیت بدی برای فعالان حاضر در شبکه‌های اجتماعی ایجاد می‌کند و مشتریان و مخاطبان آن‌ها را به دلیل عدم بهرهمندی از اینترنتی که نیازمند فیلترشکن‌های چند میلیون تومانی نیست، مانند برگ خزان روی زمین می‌ریزد، لذا در این حوزه سیاستی دگرگونه باید اندیشید .

روی هم رفته سخن بسیاری از فعالان کسب و کارها و فعالان مدنی این است که برای مدیریت بازار کار در شرایطی که بازار کار ایران و سازمان تامین اجتماعی با بحران رشد لجام گسیخته متقاضی «بیمه بیکاری» مواجه است، وصل شدن اینترنت جهانی، نقطه گریزی در شرایط جنگی است. کسانی که هزینه‌های قطع شدن اینترنت بین الملل را بسیار کمتر از مواهب امنیتی ملی شدن اینترنت ارزیابی می‌کنند، البته باید نسبت به انباشت فشار فنر ابربحران بیکاری و نتایج امنیتی و اجتماعی آن آگاه شوند؛ آنان یکبار گسل بنزین و یکبار گسل تک نرخی کردن ارز و نتایج آن را در آبان 1398 و دی ماه 1404 دیدند؛ لذا اگر تدبیر، محور سیاست‌گذاری باشد، قطعاً کشتی‌بان را سیاستی دگر باید!

***اعدام عرفان کیانی یکی دیگر از بازداشتی های اعتراضات سراسری دی ماه 1404 در اصفهان**

روزشنبه 5 اردیبهشت، میزان خبرگزاری قوه قضائیه حکومت اسلامی ایران از اعدام اعدام عرفان کیانی یکی دیگر از بازداشتی های اعتراضات سراسری دی ماه 1404 در اصفهان با نسبت دادن اتهاماتی چون عناصر اصلی اغتشاشات، تخریب اموال عمومی، حمل سلاح سرد و ایجاد آتش‌سوزی، خبر داد.

***بازداشت بهروز همتی از کارکنان بخش درمان آبدانان**

به گزارش هه نگاو، بهروز همتی اهل آبدانان و از کارکنان بخش درمان، توسط نیروهای حکومت اسلامی ایران بازداشت و به زندان ماه‌پاره در شهرستان دره‌شهر منتقل شد.

***بازداشت ایمان معماریان فعال محیط زیست در تهران**

سه شنبه یکم اردیبهشت، ایمان معماریان دامپزشک حیات وحش و فعال محیط زیست در محل کار خود در تهران بازداشت شد. از نهاد بازداشت کننده ایمان معماریان و همچنین عنوان اتهامی او هیچ اطلاعی در دست نیست.

بنابه گزارش رسانه ای شده،ایمان معماریان که فارغ التحصیل رشته دامپزشکی از دانشگاه تهران است، در دو دهه گذشته در حوزه حیات وحش در ایران فعالیت دارد. بازداشت معماریان آن هم در شرایطی که او با بیماری زمینه‌ای درگیر است و باید به طور مداوم تحت مداوا و زیر نظر پزشک معالج باشد، موجب نگرانی دوستان و نزدیکانش شده است.

***نت بلاکس : قطعی سراسری اینترنت جهانی در ایران صدای ایرانیان را خفه می‌کند، دوستان و خانواده‌ها را از یکدیگر بی‌خبر نگه می‌دارد و به اقتصاد آسیب می‌زند**

روزشنبه 25 آوریل،نت بلاکس (NetBlocks) نهاد ناظر بر قطعی‌ها و اختلالات اینترنت در سراسر جهان اعلام کرد:

دقیقاً هشت هفته از ۲۸ فوریه گذشته است؛ زمانی که ایران تحت یک قطع اینترنتی اعمال شده توسط حکومت قرار گرفت.

این اختلال که اکنون پس از ۱۳۴۴ ساعت وارد پنجاه و هفتمین روز خود شده، صدای ایرانیان را خفه می‌کند، دوستان و خانواده‌ها را از یکدیگر بی‌خبر نگه می‌دارد و به اقتصاد آسیب می‌زند.

akhbarkargari2468@gmail.com